

Mooi dat de eerste stappen zijn gezet

Sytze Braaksma (midden) was voor het Ministerie van Landbouw, Natuur(-beheer) en Visserij/ Voedselkwaliteit; nu Economische zaken, Landbouw en Innovatie jarenlang één van de mensen die probeerde om verzamelde kennis in en rond het waddengebied te koppelen aan het beleid.

Hoe word je beleidsmedewerker met een dergelijke taak? Dat is enerzijds een kwestie van kennis opdoen en proberen toe te passen in de beleidspraktijk en anderzijds een kwestie van op het goede moment keuzes maken en een beetje geluk. Als aanloop op dit werk heb ik tien jaar lang bij Staatsbosbeheer terreinen geïnventariseerd. Dit hield in het maken van vegetatiekarteringen, (broed-)vogels tellen, zoogdieren vangen (met life-traps!), vlinders inventariseren enz.. Begin jaren negentig maakte ik de overstap naar het beleid, met nadruk op natuur en wateronderwerpen. Toen de toenmalige Directie Noord van LNV het waddendossier overgedragen kreeg van de Directie Natuur, moest er meer capaciteit komen voor dit belangrijke onderwerp en ben ik langzaam maar zeker meer en meer op dit beleidsterrein terecht gekomen.

Het is een grote uitdaging om binnen een uniek gebied als de Waddenzee aan de slag te kunnen. Op dat moment liepen de spanningen tussen natuurorganisaties en visserij al snel op. Niet dat dit de hoofdreden was voor mijn keuze om mij in te zetten voor het waddenbeleid, maar wel een reden om te proberen kennis te koppelen aan beleidskeuzen. Het viel mij namelijk toen al op dat er weliswaar veel gegevens werden verzameld en dat er veel onderzoek werd uitgevoerd maar als je met een vraag kwam, er toch altijd wel iemand riep dat er onvoldoende (geschikte) gegevens aanwezig waren voor het kunnen geven van een duidelijk antwoord.

En je hebt toch gegevens nodig, al was het alleen maar om aan te kunnen geven hoe het met de Waddenzee is gesteld. Er werd in trilateraal verband wel het nodige gedaan aan kwelders, vogels en kwaliteit van het milieu, maar telkens doken er weer vragen op waar geen goed antwoord op kon worden gegeven. Veel van deze vragen hadden te maken met de koppeling tussen ontwikkelingen van flora en fauna en veranderingen in het mariene milieu.

Deze vragen doken opnieuw op bij het opstellen van het beheerplan in het kader van Natura 2000. Ook hier zijn goede data noodzakelijk om te kunnen aangeven wat wel en niet mogelijk is met betrekking tot de nagestreefde doelen. Om kort te gaan: toen ik vernam dat er ideeën waren om eens te analyseren wat er eigenlijk ontbrak aan de gegevensverzameling en wat er beter zou kunnen, heb ik meteen aangegeven dat ik hierbij betrokken wilde zijn. Ondertussen is er door een aantal Instituten een opzet gemaakt in de vorm van WaLTER (Waddensea Long Term Ecosystem Research) en is er een aanvraag ingediend bij het Waddenfonds en gehonoreerd!

Nu is het zaak om alles snel en duidelijk op een rij te krijgen met betrekking tot de vragen: wat is er nodig aan basisdata (voor bijvoorbeeld processtudies maar ook op sociaal en maatschappelijk terrein); wat voor experimenten zijn nodig (veelal te combineren met lopend of nieuw onderzoek); op wat voor schaal moeten de gegevens worden verzameld en zijn er koppelingen mogelijk met reeds lopende monitoring en bijvoorbeeld al langer lopende (buitenlandse) projecten. Daarnaast is het noodzakelijk om de verzamelde gegevens op een uniforme manier beschikbaar te stellen voor partijen. Het voorgaande verhaal is maar een verkorte weergave van hetgeen is gebeurd en wat er staat te gebeuren maar het is mooi dat de eerste stap(-pen) zijn gezet. Nu is het zaak om voortvarend invulling te geven aan dit project en er voor de toekomst van te profiteren.